

[J. P. Larsen.]

fortsættes, hvorunder Flaaden forfalder, rustet op, har man sagt, forsvinder, bliver til intet. Og vi skal hver Dag kaste — jeg ved saamænd ikke hvor mange Hundredtusinder af Kroner ud, men det bliver dog samlet for Aaret ikke saa ganske lidt til Flaaden og til Hæren, som man kalder det, til ingen Verdens Nytté. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem og de af hans Partifæller, der ser ligesaadan paa det, i Virkeligheden er bekymrede for at fortsætte denne Tilstand. Men saa kommer de ikke udenom det socialdemokratiske Parti, udenom Regeringspartierne, det er ganske udelukket, for det er jo klart, at det er ganske udelukket, at der fra konservativ Side kan komme nogen Hjælp i dette Forhold. Det blev saa tydeligt manifesteret baade af det ærede Medlem Hr. Parkov og af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at det Forslag, der foreligger her, kunde man overhovedet intet have at gøre med. Det er gjort saa tit, vi kender de Herrers Mening om den Sag. Derimod blev der hverken af det ærede Medlem Hr. Parkov eller det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft nævnt et Ord om, hvad man fra den Side agtede at gøre. Ja, man fik en hel Del almindelige Talemaader, men der kom ikke en Antydning af, hvad man da kunde tænke sig at ville gøre. Det er maaske klogt ikke at antyde noget saadant — det kan jo dække over, at man egentlig ikke ved, hvad man vil. Og det sidste er maaske det rigtigste, i hvert Fald har det konservative Folkeparti paa et givet Tidspunkt her i Salen tydeligt tilkendegivet, hvad det vilde, og hvad det førte til, ja, det var netop det, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen stod og udviklede her i Forgaars eller bidrog til at udvikle. Hvad de Konservative den Gang vilde, var ingen positiv Handling, det førte kun til dette, at vi nu befinder os i en Tilstand, der er værre end ingen. Naar man er saa bekymret som det konservative Folkeparti, vilde det dog ikke have været af Vejen, om vi ved denne første Behandling havde faaet en Antydning af, hvad man fra den Side vil, men det kan jo være, det kommer i næste Omgang.

Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansens stærke Udtalelser om Flaa-

dens Forfald knytte et Par Bemærkninger angaaende Inspektionen. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at Inspektionsskibene paa en enkelt Undtagelse nær er forældede, man kan vel neppe sige ubrugelige, de bruges nemlig, men de er ikke egnede til Opgaven, det har det ærede Medlem ganske Ret i. Og her bør meget snart ske en Forandring. Her ligger nemlig en Opgave, som skal røgtes fra Dag til Dag Aaret rundt, og den Tjeneste, der udføres af disse Skibe, udføres for største Delen paa Steder af vor Klode, hvor det er af meget stor Betydning, at de Skibe, man har, er tidssvarende, ikke alene hvad Hurtigheden, men ogsaa hvad Indretningen angaar. Jeg kan forsikre de Herrer om, at denne Tjeneste er ikke Spøg, det er virkelig Mands Arbejde, der udføres der, og der fordres uhyre meget, baade af Befalingsmandskabet og af det menige Mandskab. Det er derfor af stor Betydning, at disse Fartøjer er tidssvarende, baade hvad Indretning og Hurtighed angaar. Det er rigtigt, at vi for Øjeblikket kun har eet Skib, der kan siges at være fuldstændig tidssvarende. Det er det sidste, i 1928 byggede Inspektionsskib „Hvidbjørnen“. Men selv dette Skib er ikke hurtiggaaende nok, for vel kan det hale en Trawler ind, men det varer for længe, og i den Tid, der gaar dermed, er det ikke svært for Mandskabet paa den Trawler, man er efter, at klare sine Grejer væk, saa det bliver vanskeligt at overbevise vedkommende om, at han har gjort noget ulovligt paa det Territorium, hvor han ikke maatte være. Jeg vil saa stærkt som muligt understrege, at her er et Felt, hvor man bliver nødt til at foretage sig noget, for de Skibe, vi har, og som dels er forældede, dels omtrent ubrugelige, er i Virkeligheden langt fra tilstrækkelige til med den rette Styrke og den rette Virkning at udføre den Inspektionstjeneste, der fordres af dem, og som de er pligtige at udføre. Man maa jo erindre, at foruden Inspektionen i vore hjemlige Farvande skal der ogsaa udføres Inspektion i Farvandene ved Island og Færøerne og langs hele Grønlands Kyst. Det er Omraader af en uhyre Udstrækning, og der maa anderledes tidssvarende Materiel til, om Tjenesten skal udføres tilfredsstillende. Men paa dette Punkt er det ærede